

აწ განუტევე მონა შენი მეუფო, მშვიდობით (07.02.2021)

ყოველ საღამოს ლოცვაზე გვესმის ჩვენ შემდეგი სიტყვები: „აწ განუტევე მონა შენი, მეუფო, სიტყვისაებრ შენისა მშვიდობით რამეთუ იხილეს თვალთა ჩემთა მაცხოვრებაი შენი...“ (ლუკა 2, 29-32). მოკლე ლუკა გვამცნებს, რომ ამ სიტყვებით მართალ სვიმონი იერუსალიმის ტაძარში აღდებს და ჰმადლობს ღმერთს, რომ ღირსი გახდა ხელმძღვანელად ახალშობილ იესო დაბადებიდან ორმოცი დღის შემდეგ.

ვინ იყო სვიმონი, რომელსაც უფლმა ასეთ უთდესი პატივი მიაგო? ეს იყო ერთგულ და ღვთსმოსავი ადამიანი, გულწრფელ მოთმინებით მომლოდნე, ესაია და სხვა წინასწარმეტყველების, დედმიწაზე ქრისტე მესიის მოსვლას სიტყვების ასრულებისა, რომელსაც მიანიჭებდა ისრაელს ხალხს ხსნას. მართლმა სვიმონმა პირობა მიიღო სულ წმინდასაგან, რომ არ დტოვებდა ამ წუთსოფელს, სანამ საკუთარი თვალთ არ დინახავდა მხსნელ ქრისტეს. ცხად ხდება რამდენად დღი იყო სინარულ და გაცემა სვიმონისა, როდესაც სულ წმინდასაგან ეუწყა იმ დღის შესახებ, რომლის შესახებაც ის ოცნებობდა. მართალ სვიმონი მოქაროვდა ტაძრისკენ, რათა შეხვედროდა იმას, ვისაც იგი მთელ თავისი ცხოვრება-ღრმა სიბერემდე ელოდა. და როდესაც დინახა ღვთსმშობელ მარიამი და იოსები, რომელსაც ტაძარში ორმოცი დღის დაბადებულ ახალშობილ მიჰყავდათ მან იმ წამსვე შეიცნო მასში მესია. როგორც წერს ბასილ დღი, ახალშობილ იესოს ღვთაურმა ძალმა გაუნათა სულერი თვალ სვიმონს და ღირსი გახდა მხსნელს ხილვისა. წმინდანს ესმოდა, რომ მის წინაშე ჩვეულებრივი ახალშობილ არ არის და შეიგრძნობდა მის ღვთებრობას. ამ გრძობითმართლმა სვიმონმა გაშალ და მიიწვინა ხელებზე იესო დათდა ღმერთი ამ სიტყვებით „აწ განუტევე მონა შენი, მეუფო, სიტყვისაებრ შენისა მშვიდობით რამეთუ იხილეს თვალთა ჩემთა მაცხოვრება შენი, რომელგანუზღუდა წინაშე პირსა ყოვლსა ერისასა, ნათელ გამობრწყინებდადწარმართთა ზედ დადებადერისა შენისა ისრაელსა“ (ლუკა 2, 29-32).

ეს გალობა ითვლება ერთერთ ყველზე ღმაზად წმინდა წერილში. ბევრი საეკლესიო მამა მსჯელობდა, მხსნიდა მის ღრმა შინაარსს. და საბოლოოდ ეს გალობა მყარად დამკვიდრდა ჩვენი ეკლესიის ღვთსმსახურებაში. მოდით განვიხილოთ მართალ სვიმონის სიტყვების ძირითადი არსი:

1. ადამიანის ძლიერი სურვილი ქრისტესთან შეხვედრისა. როგორც ჩვენ ვნახეთ სვიმონმა მიიღო სულ წმინდასაგან დაპირება, რომ არ გადავიდოდა მარადისობაში, სანამ მესიას არ დინახავდა. წლებით ელოდა ის ამის შესრულებას. თუმცა ღ. წლები გადოდა მაგრამ არაფერი არ ხდებოდა. სვიმონს ასე წელ შეუარულდა იგი ძველებურად ვერ ხედავს ვერანაირ მინიშნებებს, მაგრამ ამის მიუხედავად სასოწარკვეთლებაში არ ვარდება. წმინდა წერილს, ამ მონაკვეთს განმხილველთა თვალთ სვიმონი იყო 115 წლის, როდესაც ბოლს და ბოლს გახდა მოწმე წინასწარმეტყველებისა. შეიძლება დაღმა დრომ განვლს. თუმცა საბოლოოდ ჩვენი მისწრაფებები ასრულდება ცხოვრებაში.

2. მხსნელ ქრისტესთან შეხვედრისას, ჩვენი სულ სიმშვიდეს მოიპოვებს.

როდესაც ხელმე მიიწვინა ღვთაური ახალშობილ, მართლმა სვიმონმა იგრძნო, რომ მოიპოვა ყველ ამ ქვეყნიური განძი და სინარულ. მეტი მას არაფერი აღარ უნდადა ცხოვრებისაგან, მიზანი მიღწეულ იყო ამიტომ წმინდანმა იგრძნო აუცილებლობა, ეთხოვა უფლსათვის სულს განტევა: გემიდან თოვების გაჭრა რომლებითაც მას ყოველ ცხოვრებასთან ჰქონდა კავშირი და მარადულობაში გამგზავრება. ის თითქოს და ამბობდა: „უფლო, გამიშვი ამ ცხოვრებიდან. შენ ერთგულ მონას სიმშვიდე მიეცი. დაე მოვიდეს სიკვდილთ და წამიყვანოს. ჩემი სურვილი ასრულბულა. ჩემი თვალბით შევძელთ დემნახა შენი ძე. მე აღარაფრს არ ველოდები ამ ცხოვრებისაგან. მიილე ჩემი სულ.“

ნამდვილად ჩვენ, მართლმადებელ ქრისტიანები, ვგრძნობთ კმაყოფილებასა და სისავსეს ქრისტესთან ურთიერთობით ისევე როგორც მართალ სვიმონი, თეცა ლ.მან მხოლოდ რამდენიმე წუთი გაატარა მხსნელთან, ხელში ჭერის დროს. ჩვენ კი ქრისტესგან მეტის ღირსები ვართ უფრო მეტი წყალობისა: წმინდა ნათლობით ვურთლებით ქრისტეს, ხოლო წმინდა ზიარებით თავად ქრისტე შემოდის ჩვენში. რათა დგვეხმაროს ჩვენ განვიცადოთ და გამოვხატოთ ეს შინაგანი კმაყოფილება და სიხარული, ეკლესიამ ჩართო წმინდა ზიარების შემდეგ სვიმონის გალობა „აწ განუტევე მონა შენი.“ მაგრამ შეგვიძლია კი ჩვენ განვიცადოთ მთლიანი ეს ღრმა სიხარული, ნეტარება და აღტაცება, რომელსაც გვჩუქნის ქრისტე? ან კი ვეძებთ სხვა ნეტარებებს მისგან შორს? თითოეულს გვმართებს პატიოსნათ ჩავუღრმავდეთ ჩვენს გულებს და გავცეთ ამ კითხვაზე საკუთარ თავს პასუხი.

ღრუის სიმცირის გამო ჩვენ გავაგრძელებთ ამ თემას ჩვენს შემდეგ საუბარში. ახლ კი დავამთავროთ სტრიქონით უფლის მიჩქმის დღესასწაულთან:

„მოთხი ჩვენც გალობით ღვთაებთაგონებულები შევხვდეთ ქრისტეს და მივიღოთ ის, ვისი ხსნაც სვიმონმა იხილა“ (აბზაცი დღესასწაულსა ღვთაებთაგონებულებით).